

Občni zbor Zadružne zveze.

V Ljubljani se je vršil 18. novembra občni zbor Zadružne zveze v navzočnosti g. ministra dr. Korošca, ki je podaril v svojem govoru, da se splošna kriza ni izboljšala in dokler se to ne zgodi, ni pričakovati, da bi se stanje pri nas bistveno spremenilo. Pritiska nas zlasti denarna kriza. Vračamo se v čase Raiffeisena, k malim zadrugam in malim bilancam. Kar je denarja še v rokah ljudi, ga nekateri skrivajo doma; denar v nogavicah je neproduktiven. Mnogo denarja gre tudi v Državno hipotekarno banko in Poštno hranilnico; ta denar bi se moral v večji meri vračati v naše kraje. Zadružništvo bi morala država podpirati, denar za to se mora dobiti. Vprašanje zadružništva ni rožnato; treba pa je držati, kar se držati da. Ideal zadružništva je ljubezen do bližnjega: ostanimo temu idealu zvesti.

Iz poročila ravnateljstva je razvid-

no, da je članstvo padlo od 673 na 667, pristopilo je na novo 12 članic, izključenih je bilo 8, likvidiralo jih je 9, 1 je šla v konkurz. Vsled razmer je bilo 134 zadrug prisiljenih, da se je poslužilo uredbe o zaščiti denarnih zavodov. Rešitev o odlogu plačil in za sanacijo je dobila tudi Zadružna gospodarska banka, in sicer se njena sanacija izvrši na ta način, da se 40% starih dobroimetij pretvori v posebni rezervni fond. Naložba pri banki se bo Zadružni zvezi obrestovala po 2%, dočim bo posebni rezervni fond brezobresten. Zveza je morala znižati obrestno mero za naložbe članic, za kredite pa znaša obrestna mera 7½%. Vprašanje kmečkih dolgov je še vedno odprto, ne preostaja drugega, ko da čakamo na ugodnejšo rešitev. Sanacijski fond za zadrug, kakor je bil sklenjen na lanskoletnem občnem zboru Zveze, velja za kreditne in nekretnostne zadrug. Vanj se je zbralo 4.275 milijonov Din, od tega je že razdeljenih 4.112 milijonov Din.

Bilanca prosvetnega dela.

Prosvetno društvo v Ljutomeru je na svojem 31. rednem občnem zboru polagalo račune o neslavni dobi preteklih treh let. Resnici na ljubo pa moramo priznati, da smo menda baš v Ljutomeru najmanj čutili diš sovražnosti do katoliške prosvete. Po razpustu Prosvetnega društva leta 1933 smo se mirno zatekli pod okrilje Marijanske kongregacije in nadaljevali svoje delo brez ovir. Še istega leta smo si izposlovali v Belgradu pri prosvetnem ministrstvu potrjenje novega prosvetnega društva, ki smo mu dali naslov

»Ljudska čitalnica«. Novoustanovljeno društvo je prevzelo naloge in dedščino bivšega Prosvetnega društva. Z naklonjenostjo krajevne oblasti in taktičnim nastopom smo si zagotovili obstoj. V tej triletni dobi je Katoliški dom, ki nudi streho vsem našim organizacijam, doživel dve veliki prireditvi: fantovski tabor dne 2. julija 1932 in proslavo desetletnice Katoliškega doma v letošnji jeseni. Za to slovesno priliko si je društvo nabavilo krasen prosvetni prapor, ki bo v naprej simbol našega dela. Trenutno šteje naše Prosvetno društvo okoli 250 članov. Upamo, da se bo to število v kratkem podvojilo. Središče našega dela je knjižnica, ki je v tej dobi izposodila približno 5 tisoč knjig. Društvo je v tem času nabavilo za knjižnico 113 novih knjig, vse leposlovne vsebine. Celotni denar-

ni promet izdatkov in dohodkov znaša v tej triletni dobi 117.339 Din. Oder Katoliškega doma je v tem času doživel 33 prireditev, trikrat so naši igralci gostovali na sosednjih odrih. Odbor je o tekočih zadevah razpravljal na 40 sejah. Tudi te številke pričajo o našem delu. Z novim občnim zborom čakajo društvo nove naloge. Poživiti bo treba prosvetno delo, dvigniti knjižnico, zlasti mladinski oddelke, pomnožiti število članov, da bo Katoliški dom, ki ga je postavila cela župnija, res središče vsega našega prosvetnega dela. Novi odbor se svoje naloge v polni meri zaveda. Vse glavne funkcije so obdržali stari odborniki. Pričakujemo le samo vašega sodelovanja, vaše naklonjenosti in vaše pomoči, zlasti tvoje, mladina! Po tem občnem zboru s podvojenimi močmi, pod novim praporom, na novo delo! Naj živi obnovljena katoliška prosveta!

★

St. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 1. decembra, popoldne po večernicah, se viši v samostanski šoli mesečni sestanek članstva prosvetnega društva »Skala«. Na sporedu je tudi predavanje bogoslovne profesorja g. dr. J. Aleksiča iz Maribora o komunizmu. Odbor.

Središče ob Dravi. Naše Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 1. decembra v proslavo državnega praznika akademijo, ki obsega slavnostni govor, deklamacije, petje, simfonične prizore fantov in deklet ter igro »Vstajenje«. Začetek ob 7. uri zvečer v Društvenem domu. Vljudno vabljeni vsi, zlasti oni, katerih naloge je širiti ljubezen do domovine in dvigati narodno zavest.

Sv. Bolek pri Središču. Katoliško prosv. društvo priredi v nedeljo dne 1. decembra ob 6. uri zvečer v šoli proslavo ujedinenja z igro »Guzaj« v petih dejanjih, katera povest je še gotovo v živem spominu vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Z velikim zanimanjem smo čitali povest o Guzaju, o njegovem roparskem življenju, a še z večjo pozornostjo bomo sledili njegovemu nastopu

drugimi znamenji smer poti do zaklada. Tablico je dal v roke Lavisonu. Ta je nekaj časa gledal v križ-kraž in je toliko raziskal iz njega, da gre za načrt poti, ki pelje proti severu-zapadu. Zgoraj ob robu je videl označbo, ki bi naj predstavljala severno svetlobo, in od te je bila vidna ena črta proti levi.

Vprašajoče je pogledal preroka.

Ta je smehljal se pokimal.

Risba na tablici je bila kašipot samo dobro poučenim.

S pomočjo poglavarja kot tolmača je pričel medicinar z razlago.

Iz poduka je razbral Lavison, da bo trajala pot do zlate soteske 2—3 tedne. Zlato se nahaja v težko dostopni skalnati razpoklini, katero je medicinar pokazal na tablici. Pot bi se dala zmagati v zgoraj označenem času le za slučaj, da bi šlo vse po sreči, kar pa ni bilo sigurno, ker niso bili prehodi na gotovih mestih samo težavni, ampak tudi izredno nevarni.

Skalnata razpoklina sama se je nahajala v strmem pogorju, kateremu niti medicinar ni znal pravega imena.

»Ali naj obdržim kamenito tablico?« je vprašal Lavison po tolmaču potem, ko je menil, da je razumel prerokova pojasnila.

Medicinar je odločno odkimal.

»Preriši načrt, če ti drago.«

Pozivu je sledil Amerikanec in je prenesel znamenja s kamena v svoj notes. Risbi je dostavil še razlago posameznih črt ter razna dopolnila.

Treba je bilo v načrtu označene važne ter odločilne točke v naravi najti in jih nikakor ne zamenjati s podobnimi.

Po obisku pri medicinaru je bil Lavison prepričan, da je že na cilju. Veliko preveč je bil razburjen, da bi še bil vzdržal dalje časa pri dobrih Indijancih. Treba mu je bilo zraka, premikanja. Njegovo izredno krepko telo je hrepenelo po udejstvovanju. Najrajši bi se že bil podal na pot s tovarišem kar isti dan, ko je prejel načrt. Takojšen odhod je bil izključen, saj so bile nujno potrebne nekatere predpriprave in predvsem preskrba z živili za najmanj dva dobra meseca, če sta računala potnika dohod in vrnitev.

(Dalje sledi.)

Salomona. Očividci trdijo, da izvira petrolej na več mestih v puščavi Danakil in se raztezajo petrolejski vrelci do mesta Harar na jugu in v angleško Somalijo. Abesinskega premoga se še doslej ni nikdo dotaknil. Pač pe so znani abesinsko zlato, platin, srebro, baker, žveplo in v puščavi Danakil je ležišče soli, ki pokriva površino 20 tisoč kvadr. milj. O vseh teh naravnih bogastvih je pisal švicarski inženier Alfred Hg, ki je bil svetovalec abes. cesarja Menelika v letih 1879 do 1906.

Zahtevajte povsod
»Slov gospodarja«.